

Tijdens de Michazondag vierden we het avondmaal en lazen we over vijf broden en twee vissen (Joh.6).

Wat doe je als je met een probleem geconfronteerd wordt – een bedelaar bijvoorbeeld? Een andere kant uitkijken. Wat doet Jezus: *Hij sloeg zijn ogen op. Hij zag de menigte die naar Hem toe kwam* (vers 5).

En wat dan? Als je toch naar het probleem gaat kijken – wat doet dat dan met je?

Filippus en Andreas gaan denken in problemen: *‘Zelfs tweehonderd denarie zou niet voldoende zijn om iedereen een klein stukje brood te geven’* (vers 7). *‘Hier is een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen. Maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?’* (vers 9). Wat kun je doen aan problemen die jou veel te groot zijn? Waarbij je hulp voelt als een druppel op een gloeiende plaat?

Laat Jezus zich door dit kleingeloof sturen? Nee, Hij denkt niet in problemen maar in oplossingen.

Dan moet er wel een wonder gebeuren. En wanneer gebeurt dat? Wij denken dat je erom moet smeken.

Wat doet Jezus: *Hij nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten* (vers 11). Dat dankgebed komt in vers 23 nog even expliciet terug, want dat is het geheim: *Tiberias ligt dichtbij de plek waar ze brood gegeten hadden nadat de Heer het dankgebed had uitgesproken.*

Eucharistie is het Griekse woord voor dankgebed. Jezus spreekt het Joodse maaltijd-gebed uit: *‘Gezegend bent U Heer onze God, Koning van de wereld, die het brood uit de aarde laat voortkomen.’* Let wel, deze dankzegging spreekt Hij dus uit nog voordat er ineens ook maar een kruimel meer brood is.

In Joh.11 dankt Jezus zijn Vader bij het graf van zijn vriend Lazarus. Hij smeekt niet, Hij dankt vóórdát Lazarus naar buiten komt.

En nog weer verderop in het evangelie *neemt Jezus het brood, spreekt de eucharistie uit, breekt het brood en geeft het aan zijn leerlingen. Neem, eet, zegt Hij erbij, dit is mijn lichaam.*

Net als Filippus en Andreas worden wij geconfronteerd met grote problemen, onder andere met de vraag wie al die mensen (in de wereld) te eten gaat geven. Net als Filippus worden wij op de proef gesteld. En we reageren net als hij verlamd.

Bij Jezus gebeurt het wonder: Hij geeft duizenden te eten. Hij geeft Zichzelf te eten, aan miljoenen.

Zo eindigt Joh.6: Ik ben het Brood dat uit de hemel neerdaalt. Ga maar delen.

Je mag het ook zonder hemel proberen. Maar vroeg of laat blijf je steken in frustratie. Bij Jezus komt er ruimte voor het wonder.

Bij Jezus wordt delen vermenigvuldigen.

Bij ons klopt dat niet. Als je iets deelt, heb je zelf minder over. Wij denken: als Jezus Zichzelf geeft tot in de dood, zijn we hem kwijt. Maar het tegenovergestelde gebeurt.

In de allereerste kerk, in Jeruzalem, gingen ze alles met elkaar delen én ze braken samen het brood (Hand.2). Dat was niet een rijke gemeente. Maar ze zagen het weinige véél worden.

Niet alle punten hieronder hoeven uitputtend besproken te worden. Maak vooraf maar een keus.

1. In welke persoon uit Joh.6:1-15 kun jij je het meest herkennen? Waarom? En wat leer je daar nu van?
2. Wat kunnen wij doen aan grote problemen in onze wereld?
3. Over bidden en danken:
 - a. Als je bidt en smeekt voel je je anders dan als je dankt. Kun je het verschil omschrijven?
 - b. Weet je nog een voorbeeld van iemand die God dankt, terwijl je een smeekgebed verwacht zou hebben?
 - c. Wat doe jij: God danken (zegenen) voor het eten of Hem vragen of Hij het eten zegent? Waarom?
4. Je tijd of je geld délen: en het dan méér zien worden. Wat denk je met dit principe te kunnen in je eigen omgeving?
5. Jezus is het Brood dat uit de hemel neerdaalt. Kun je aangeven hoe en wanneer je Hem tot je neemt?